

ROMANIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
- secția comercială și de contencios
administrativ -

SENTINTA CIVILA NR.:

DOSAR NR.

Ședința publică din data de
Complet compus din:
Președinte -
Grefier -

2009

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii formulate în baza legii contenciosului administrativ și fiscal de reclamanta SC " " SRL , în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV, având ca obiect "anulare act de control taxe și impozite".

La apelul nominal făcut în ședință publică la pronunțare se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care;

Dezbaterile în litigiul comercial de față au avut loc în ședință publică din de 2010, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța pentru a posibilitatea părților să depună concluzii scrise la dosar, a amânat pronunțarea pentru data de 2010, iar apoi din lipsă de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea pentru data de 2010 și apoi pentru data de 2010.

TRIBUNALUL

Constată că, prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la această instanță sub nr. de mai sus și sub nr. 08 din dosarul anexat, reclamanta SC " "

" SRL în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV a solicitat anularea parțială a Deciziei nr. , respectiv punctul 2 din dispozitiv, desființarea obligației principale stabilită de organul fiscal în sarcina societății, respectiv în sumă de lei, compusă din lei impozit pe profit și xă pe valoare adăugată stabilită suplimentar, precum și obligațiile accesorii aferente acestora.

În motivarea acțiunii se arată că decizia contestată este nelegală, pe considerent că în mod greșit echipa de control a statuat cu privire la cheltuielile legate de autoturismele utilizate de către administrator, respectiv autoturismele în cauză nu au fost folosite concomitent de către administratorul . Astfel, pe parcursul anului 2007 acesta a folosit autoturismul r până la data de , momentul predării preluării autoturismului nform proceselor verbale de predare - primire.

Se arată în această privință că autoturismul a fost preluat de administratorul societății ulterior datei de și fiind a doua mașină utilizată de administrator nu contestă caracterul nedeductibil al cheltuielilor aferente acestuia, însă solicită încadrarea ca și cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil al cheltuielilor efectuate cu amortizarea autoturismului le :

În ceea ce privește cheltuielile legate de autoturismele folosite de alte persoane, reclamanta arată că, în raportul de inspecție fiscală echipa de control a identificat mai multe autoturisme care sunt folosite de persoane care nu sunt angajații firmei, ci colaboratori ai acesteia și în mod greșit a considerat ca fiind nedeductibile cheltuielile cu amortizarea și reparațiile aferente acestora, indicând ca temei de drept prevederile art. 21 alin. 1 din Codul Fiscal care nu are legătură cu situația de fapt.

Se mai arată că, cheltuielile în legătură cu autoturismele menționate la pct. 1.1.2. din raportul de inspecție fiscală au fost făcute în scopul obținerii de venituri impozabile, în conform cu cerințele art. 21 alin. 1 din Codul fiscal, iar persoanele care le au în folosință prestează servicii în interesul firmei, astfel că, suma de cheltuieli cu amortizarea și dobânda de lei urmează a fi considerate a cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil.

Reclamantul susține în considerentele acțiunii că din suma de lei TVA stabilită suplimentar, suma de lei a fost stabilită ca fiind TVA aferentă cheltuielilor legate de autoturismele folosite de administrator și nu este datorată pentru considerentele expuse mai sus. Cu privire la modul de folosire a autoturismelor, suma de lei aferentă cheltuielilor înregistrate pentru autoturismul L este fiind deductibilă fiscal.

Reclamanta arată că din suma de lei suma de lei reprezintă cheltuielile legate de servicii de intermediere prestate de SC L și este deductibilă, pe considerent că intimata a aplicat legea retroactiv și referirile făcute de agentul de control la art. 21 alin. 4 lit. n) nu au relevanță în cauză.

În ceea ce privește TVA aferent cheltuielilor legate de facturile de avans primite de la furnizorul L se arată că în mod greșit echipa de control a considerat în același timp și deductibilă și nedeductibilă TVA aferentă avansurilor plătite, deși acestea au fost plătite în cadrul aceluiasi contract, rezultă din aceeași obligație și se referă la livrarea aceluiasi tip de mărfuri.

Reclamanta arată că obiectul contestației îl reprezintă și penalitățile și majorările de întârziere aferente obligațiilor principale față de caracterul accesoriu al acestora urmând a constata că acestea nu sunt datorate în cazul în care se constată nelegalitatea actului prin care a fost fixată obligația principală.

În drept, s-au invocat prevederile Legii nr. 554/2004, Codul Fiscal și Codul de procedură fiscală.

În probațiune s-au depus înscrisuri, s-a propus, admis și administrat proba cu expertiza tehnică specialitatea contabilitate.

Intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii, arătând în apărare, referitor la impozitul pe profit că din procesul verbal de predare – primire și din documentele anexate de societate nu rezultă că administratorul societății a predat autoturismele

și că acestea nu s-au mai aflat în folosința acestuia.

În privința autoturismelor folosite de alte persoane care nu sunt angajați ai firmei, ci colaboratori ai acesteia s-a arătat de intimată că sunt incidente prevederile art. 21 alin. 3 lit. n) din legea nr. 571/2003 și art. 6 din Legea nr. 82/1991, iar în fapt contestatoarea nu a justificat prin foi de parcurs utilizarea acestor autoturisme în scopul desfășurării activității autorizate, astfel că în mod legal organul de inspecție fiscală a constatat nr. 82/1991, iar în fapt contestatoarea nu a justificat prin foi de parcurs utilizarea acestor autoturisme în scopul desfășurării activității autorizate, astfel că în mod legal organul de inspecție fiscală a constatat că, cheltuielile cu dobânzile aferente contractelor de leasing încheiate și cu amortizările autoturismelor mai sus menționate sunt nedeductibile fiscal.

Referitor la TVA în sumă de lei și aferentă cheltuielilor legate de autoturismele folosite de către administrator, se arată în apărare că nu rezultă din documente

că administratorul a predat celelalte două autoturisme
că acestea nu s-au mai aflat în folosința administratorului și în temeiul prevederilor art. 145 alin. 3 Cod fiscal și în mod legal s-a constatat că societatea nu își mai poate exercita dreptul de deducere pentru TVA aferentă cheltuielilor înregistrate privind contractele de leasing aferente celor 2 mașini achiziționate în anul 2007

Cu privire la TVA în sumă de lei aferent serviciilor de intermediere prestate de și a TVA în sumă de lei aferentă facturilor de avans primite de la furnizorul SC intimată și-a menținut punctul de vedere exprimat în actele administrativ fiscale emise, respectiv că în temeiul art. 145 alin. 2 lit. a) Cod Fiscal se reține că societatea nu își poate exercita dreptul de deducere pentru TVA aferentă cheltuielilor în sumă de lei.

Pentru TVA în sumă de lei se susține că societatea nu a putut justifica sumele achitate drept avansuri marfă către SC SRL pentru că nu a fost întreprinsă nici o măsură de recuperare, societatea care a primit avansurile neputând fi identificată la sediul social și are același administrator ca și contestatoarea, TVA aferentă facturilor în avans nu întrunește condițiile prevăzute de art. 146 alin. 1 lit. (3), lit. a) Cod procedură fiscală. Intimata a depus la dosar ( ) documentația ce a stat la baza emiterii actelor contestate.

Examinând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

În fapt, în perioada societatea reclamantă a fost subiectul unei inspecții fiscale efectuate de organele de control din cadrul DGFP, ce a avut ca obiect verificarea modului de constituire, declarare și virare a obligațiilor fiscale la bugetul general consolidat, a legalității și conformității declarațiilor fiscale.

Rezultatul acestui control s-a concretizat în Raportul de Inspecție Fiscală nr. și în baza acestuia intimată a emis Decizia de impunere nr.)7 privind suma de lei din care suma de reprezintă TVA, i majorări aferente TVA, și penalități de întârziere aferente TVA, și impozit pe profit și și majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Reclamanta a formulat contestație împotriva acestor acte administrativ fiscale, înregistrată la intimată sub nr. 08, iar prin Decizia nr.)8 emisă de intimată s-a admis în parte contestația, s-a desființat parțial R.I.F nr. și DI nr. pentru impozitul pe profit în sumă del lei și a majorărilor de întârziere aferente în sumă de i aferent cheltuielilor cu telefonia mobilă în sumă de ei și majorări de întârziere aferente în sumă de ei, aferent cheltuielilor cu combustibilul achiziționat de la sumă de i, majorări de întârziere în sumă de lei aferentă cheltuielilor cu combustibilul achiziționat de la SC și TVA în sumă de lei aferentă cheltuielilor cu telefonia mobilă, urmând ca organele de inspecție fiscală să refacă verificarea având în vedere prevederile legale aplicabile și cele menționate în decizie.

Prin decizie intimată a respins ca neîntemeiată contestația formulată pentru suma de compusă din 1 impozit pe profit, lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, lei TVA stabilită suplimentar, ei majorări de întârziere aferente TVA stabilită suplimentar și lei penalități de întârziere aferente TVA stabilită suplimentar.

De asemenea, intimată a respins ca nemotivată contestația pentru suma de lei compusă din lei impozit pe profit și i TVA.

Obiectul acțiunii în contencios administrativ îl reprezintă suma de lei impozit pe profit ca provine din neacordarea de către organele de control a dreptului de deducere la calculul impozitului pe profit a cheltuielilor legate de autoturismul utilizat de către administrator, a cheltuielilor legate de autoturismele folosite de alte persoane, suma de

lei TVA aferentă cheltuielilor legate de serviciile de intermediere prestate de SC SRL și TVA aferentă cheltuielilor legate de facturile de avans primite de la furnizorul SC SRL.

De asemenea, obiectul contestației îl reprezintă și penalitățile și majorările de întârziere aferente obligațiilor fiscale principale.

În ce privește neacordarea dreptului de deducere la calculul impozitului pe profit și a TVA – ului aferent cheltuielilor legate de autoturismele utilizate de către administratorul se reține din raportul de expertiză tehnică contabilă nr. 2009, efectuat de expert contabil judiciar , că organul fiscal trebuie să modifice baza de impunere și să ajusteze dreptul de deducere a TVA – ului în funcție de perioada de utilizare și de cea de neutilizare a celor trei autoturisme, în concordanță cu actele prezentate de societate.

Astfel, societatea reclamantă a prezentat atât intimății cât și expertului contabil procese verbale de primire întocmite pentru fiecare autoturism predat și preluat de la administratorul societății din care rezultă că autoturismul a fost dat în folosință administratorului în perioada 2005 – 2007, autoturismul a fost dat în folosință administratorului în perioada 7 – și autoturismul a fost dat în folosință administratorului din data de 2007.

De altfel, în acest sens a fost și nota explicativă dată de administrator, care a susținut că mașinile au fost utilizate în perioada de garanție, iar dacă mașina ajunge la un anumit număr de kilometri este schimbată sau neutilizată.

Din prevederile art. 21 alin. 1 lit. n Cod fiscal se acordă drept de deducere cheltuielilor aferente autoturismelor folosite de angajații cu funcții de conducere și de administrare limitat la cel mult un singur autoturism aferent fie cărei persoane fizice cu astfel de atribuții.

În speță, în perioada (2005 – 2007 administratorul a folosit cele trei autoturisme, însă nu concomitent, astfel încât intimata trebuie să aibă în vedere concluziile expertului și înscrisurile prezentate din care rezultă, că este necesară ajustarea dreptului de deducere a TVA – ului în funcție de perioada de utilizare și cea de neutilizare a celor trei autoturisme.

În privința obligațiilor fiscale stabilite în sarcina societății prin eliminarea deductibilităților unor cheltuieli cu autoturismele folosite de alte persoane și a TVA – ului aferent se reține de către expertul contabil că baza de impozitare trebuie ajustată pentru impozitul pe profit doar cu cheltuielile privind amortizarea și dobânda pentru lunile ianuarie și februarie 2007, iar TVA – ul trebuie ajustat tot pentru aceste două luni în ce privește autoturismul și I , pe considerent că sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Din contractul de colaborare încheiat de societatea reclamantă cu rezultă că obiectul acestuia este găsirea de cumpărători pentru materialele de construcție din gama hidroizolații și termoizolații și pregătirea mărfii și mijloacelor de transport pentru realizarea obiectului contractului.

Între aceleași părți s-a încheiat și contractul de comodat pentru I , astfel că societatea a justificat cu înscrisuri că efectuarea acestor cheltuieli s - a făcut în scopul realizării de venituri / operațiuni taxabile.

Aceasta este situația și pentru autoturismul pentru care societatea a încheiat contract de colaborare și contract de comodat.

Pentru celelalte două autoturisme și I s-a stabilit de către expert că majorarea bazei de impunere și ajustare a dreptului de deducere a TVA – ului sunt corect aplicate de organul fiscal, deoarece societatea nu avea drept de deducere în cele două situații.

Relativ la TVA - ul aferent cheltuielilor legate de serviciile de intermediere prestate de : agentul a stabilit că societatea nu a prezentat documente care să

ateste prestarea efectivă a serviciilor în conformitate cu prevederile art. 351 din Normele Metodologice de Aplicare ale Legii nr. 571/2003, înscrisurile anexate de reclamantă în justificarea prestării efective a serviciilor și modul de calcul al comisionului nu respectă în primul rând prevederile contractuale.

Pe cale de consecință TVA – ul cu privire la aceste cheltuieli a fost corect stabilite de intimată, reclamanta neavând drept de deducere, ca și obligațiile accesorii.

Acțiunea reclamantei este însă întemeiată în privința deductibilității TVA – ului aferent cheltuielilor legate de facturile de avans primite de la furnizor.

Din înscrisurile depuse rezultă că în perioada supusă inspecției fiscale societatea reclamantă a desfășurat relații comerciale cu SC [ ] SRL achiziționând de la aceasta produse pe care ulterior le-a revândut, iar la finele perioadei a rămas achitată în avans suma de [ ] lei.

În drept, sunt incidente prevederile art. 145 alin. 1 Cod Fiscal în forma în vigoare în perioadă analizată „ dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoare adăugată deductibilă devine exigibilă”, iar la art. 134 „ Faptul generator și exigibilitatea” precizează la alineatul 5 că „ exigibilitatea taxei pe valoare adăugată este anticipată faptului generator și intervine la data la care este emisă o factură finală înaintea livrării de bunuri sau prestări de servicii.

Prin urmare, pentru avansurile facturate, dreptul de deducere a luat naștere la data emiterii facturii în avans, neavând relevanță sub aspectul TVA – ului stingerea creanțelor reprezentând avansuri achitate și nerecuperate și nici faptul că [ ] SRL are același administrator ca și reclamanta cât timp avansurile au fost achitate în baza unui contract.

Față de aceste considerente de fapt și de drept, în baza prevederilor art. 18 din Legea nr. 554/2004 și OG nr. 32/2003, va admite în parte acțiunea, va desființa parțial actul administrativ final potrivit dispozitivului sentinței, respingând restul pretențiilor.

Pentru aceste motive,
În numele legii,
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta
[ ] SRL , cu sediul în I

în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR
PUBLICE A JUDEȚULUI BRAȘOV, CU SEDIUL ÎN Brașov B-dul Mihail Kogălniceanu
Nr. 7 în dosarul pendinte și în dosarul conex nr. [ ] și în consecință :

Anulează parțial Decizia nr. [ ] emisă de Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Jud. Brașov în soluționarea contestației nr. [ ] formulată de reclamantă
împotriva Raportului de Inspecție Fiscală nr. [ ] și Deciziei de Impunere nr.
2007 în ce privește baza de impunere și obligațiile fiscale și accesoriile stabilite
societății reclamante pentru autoturismele [ ] Accent ,autoturismele
[ ] folosite de administrator și obligațiile fiscale și
accesoriile rezultate din avansurile achitate în baza facturilor emise de

Mentine restul dispozițiilor Deciziei nr. [ ] emisă de Direcția Generală a
Finanțelor Publice a Jud. Brașov.

Obligă intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice a Jud. Brașov să emită noi acte
administrativ fiscale în concordanță cu raportul de expertiză contabilă
completat , întocmit de expertul contabil judiciar [ ] sensul:

Ajustării bazei de impunere pentru impozitul pe profit și a ajustării TVA-ului dedus cu cheltuielile privind amortizarea și dobânda pentru lunile 2007 la autoturismele

În cazul autoturismelor folosite de administratorul societății reclamante organul fiscal trebuie să modifice baza de impunere și să ajusteze dreptul de deducere a TVA-ului funcție de perioada de utilizare și cea de neutilizarea a autoturismelor, astfel încât să fie dată în folosința administratorului în perioada în care a fost dată în folosința administratorului în perioada 2007 și cea de neutilizarea a autoturismelor.

Pentru avansurile achitate în baza facturilor emise de reclamanta S.R.L. a avut drept de deducere a TVA-ului.

Respinge restul pretențiilor.

Definitivă.

Cu drept de recurs

Pronunțată în ședință publică,

PREȘEDINTE,

GREFIER,

